

Hensyn til dette Spørgsmaal. Det er denne Fordring, som Flertallet mener, at det er billigt at efterkomme over for vore Kunder, saaledes at Lovforslaget kan give Genlyd derovre, og de kunne være sikre paa, at slige Kolamiteter, som hidtil ere skete, ikke skulle indtræde oftere. Vi ere virkelig ikke tjente med, at nogle enkelte Eksportører af Spekulation gaa hen og købe Kreaturer af den Slags, som de kunne købe i dusinvis for 300—400 Kr., slagte dem og putte dem ind imellem nogle bedre Kreaturer og sende dem derved over at tjene nogle enkelte Kroner, naar vi saa derved saa hele vor Rødsport til England ødelagt og fordærvet. For selv, om den for Tiden er saa ganske lille, som det ærede Medlem sagde, maa jeg sige, at den Del af vore Kreaturer, som i Form af Rødt gaar til England, have vi mindre paa det tyske Marked, og derfor ville Priserne bedres der, og jeg mener, at jo større Udsørfel vi saa til England og jo mindre til Tyskland, desto bedre ville Konjunkturerne blive for vore Produkter begge Steder. Det er ikke længere siden end i Gaar, at jeg her i Tinget saa en Afregning fra et æret Medlem, som har sendt et Par Kreaturer til England, hvor han har faaet mellem 20 og 21 Ore pr. Pd. levende Vægt hjemmefra; det er en Pris, som jeg ikke tror, vi opnaa ved at sende vore Kreaturer til Tyskland, til Hamborg, saa jeg venter i Modsetning til det ærede Medlem fra Levring, at Udsørfelen til England maa blive større, saa at vi kunne saa Del i de ganske vist meget gode Priser, som Englænderne betale for stottet Rødt og for andet Rødt, som kommer der, og derved saa et noget bedre Forhold med Hensyn til Landbrugets Afsetning af dets Produkter. Det ærede Medlem fra Levring udtalte jo ogsaa selv i sit første Foredrag, at det har vist sig tidligere, at det, Englænderne have set paa, ikke saa meget har været, om Kreaturerne at se til have kunnet være en lille Smule befængte med Tuberkulose eller en lille Smule syge, men derimod, om vedkommende Kreaturer vare fede, og derfor mener jeg, at vi efterkomme Englændernes Ønske ved at tage denne Bestemmelse ind i Lovforslaget. Der har jo været klaget saa haardt over, at vi have afsendt Rødet af aldeles afmagrede og affillede Kreaturer; det har skadet Eksporten, og har, som ærede Medlemmer jo vide af de Dplysninger, vi have faaet privat i Udvalget, lagt os store Hindringer i Vejen for Udsørfelen af vort Rødt og kan maaske føre til, at den bliver helt forbudt. Jeg vil derfor til Slutning sige til ærede Medlemmer, at det eneste Differencepunkt, der er mellem Mindretallet

og Flertallet, er, at Flertallet har villet, at det skulde være forbudt at afsende Rødet af saadanne aldeles afmagrede Kreaturer, som ikke ere stikede til Mennekesføde, og vi mene, at Grænsen her er sat saa skarpt, at der ikke kan ske nogen som helst Vilkaarlighed over for Afsenderne, medens Mindretallet er imod denne Bestemmelse. Dette er det eneste Differencepunkt, der er mellem Mindretallet og Flertallet, og jeg tror, at vi alle gøre rettest i at følge Flertallet paa dette Punkt og byde Englænderne saa gode Garantier som muligt for dergennem at oparbejde det Marked, vi have faaet beghndt paa derovre, og som jeg haaber med Tiden skal bidrage til, at vi i det hele saa bedre Udbytte af vore Kreaturer, end vi hidtil have faaet.

Lüttichau: Jeg kan ogsaa indskrænke mig til nogle saa Bemærkninger om dette Lovforslag, idet jeg for øvrigt henholder mig aldeles til de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Ordfører for Flertallet, idet jeg baade kan billige hans Argumentation og hans Syn for Lovforslaget i det hele, og jeg vil derfor selvsølgelig ogsaa tilraade ved Afstemningen at følge de Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalget. Jeg skal kun med Hensyn til, hvad her er blevet ytret — jeg tror, det var det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) — med Hensyn til Vanskeligheden ved at tilvejebringe en Assurance for at dække imod Tabene ved det Rødt, som bliver kasseret, og som ikke kan betegnes som egnet til Eksport, bemærke, at jeg, efter som jeg ser paa Sagen, tror, at man med temmelig stor Væthed vil kunne komme til betryggende Foranstaltninger i saa Henseende. Det er dog en Kendsgerning, at der her i Landet — og vistnok for øvrigt ikke blot her, men alle Vegne — er en ganske overordentlig Tilbøjelighed til at oprette Assurancefæltskaber mod alle mulige Uheld og Ulykker, og det skulde derfor være forunderligt, om man ikke ogsaa her, naar denne Eksport af Rødt og Dphnet dermed faar et lidt større Omfang og kommer i en lidt fastere Gang, vilde kunne tilvejebringe betryggende Assuranceforhold. Jeg er desuden sikker paa, at naar denne Sag er lagt i Hænderne paa Fællessforeningerne i Jylland, saa vil man i Jylland, hvor jo især Eksporten er stærkt oppe, ogsaa komme til en heldig Løsning af Assurance-spørgsmaalet, saa i saa Henseende nærer jeg ingen Frygt. Jeg kan slutte mig til, hvad der allerede er bleven bemærket imod de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds om Dyrslæge-